

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Pfv.II.20.237/2023/6.

A tanács tagjai: dr. Hajdu Edit a tanács elnöke
dr. Darákné dr. Nagy Szilvia előadó bíró
dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró
dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró
dr. Osztovits András bíró

A felperes: felperes neve „végelszámolás alatt”
(cím1)

A felperes képviselője:
dr. Matula Ferenc ügyvéd (cím2)

Az alperes: alperes neve (cím3)

Az alperes képviselője:
Dr. Berlik Zoltán (cím4)

A per tárgya: végrehajtói iroda működési költségeinek megtérítése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Kaposvári Törvényszék 2.Pf.20.838/2022/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fonyódi Járásbíróság 32.P.20.364/2021/19.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi, és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

Megállapítja, hogy a felülvizsgálati eljárásban a felperesnek 1.214.677 (egymillió-kétszáztizennégyezer-hatszázhetvenhét) forint felülvizsgálati eljárási illetékből és 282.201 (kétszáznyolcvankétezer-kétszázegy) forint ügyvédi munkadíjból álló perköltsége, míg az alperesnek 358.140 (háromszázötvennyolcezer-száznegyven) forint ügyvédi munkadíjból álló perköltsége merült fel.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A intézmény neve mellé kinevezett felperes neve önálló bírósági végrehajtót a Bírósági Végrehajtói Fegyelmi Bíróság jogerős határozatával hivatalából felfüggesztette. A Magyar Bírósági Végrehajtói Kar a 2021. május 13. napján kelt szám1 számú döntésével a felperes neve (a továbbiakban: felperes) végrehajtójának állandó helyetteseként 2021. május 13. napjától a visszavonásig terjedő időszakra alperes neve helység Járásbíróság mellé kinevezett önálló bírósági végrehajtót (a továbbiakban: alperes) jelölte ki.

[2] Az alperes megjelent a felperesi irodában az átadás-átvétel céljából 2021. május 27-én, majd az egyeztetés során közölte, hogy a helyettesítést saját irodáján keresztül kívánja ellátni, ezért a végrehajtási iratokat magával viszi. Az alperes kijelentette, hogy a felperes munkavállalóit nem kívánja foglalkoztatni a helyettesítés tartama alatt. A felvett jegyzőkönyvet az alperes nem írta alá.

[3] Ezt követően 2021. július 1-én újból egyeztetést tartottak a felek a felperes székhelyén, melynek során az alperes közölte, hogy a felperes munkavállalóinak utasítást nem adhat, a vállalkozói számla felett rendelkezési joga nincs, ezért a jegyzőkönyvet nem írja alá. Az alperes a helyettesítéshez kapcsolódó végrehajtási ügyeket a továbbiakban is a saját irodáján keresztül intézte.

[4] A felperes törvényes képviselője útján írásban felhívta az alperest a 2021. július 1. napjától 2021. július 31. napjáig felmerült működési költségeinek az iroda vállalkozói

számlájára való átutalására. Július hónapra 5.505.893 forint munkabér, 4.170.000 forint járulék és 2.470.884 forint egyéb költség, mindösszesen 12.146.777 forint megfizetését kérte.

A kereseti kérelem és az alperes ellenkérelme

[5] Mivel a felhívásnak az alperes önként nem tett eleget, a felperes az illetékes közjegyzőnél fizetési meghagyás kibocsátását kérte 12.146.777 forint és járulékai megfizetése iránt.

[6] Az ellentmondást követően perré alakult eljárásban a felperes keresetét elsődlegesen a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (továbbiakban: Vht.) 245. § (6) bekezdésére és a 248. § (1) bekezdésére alapította. Érvelése szerint az alperes köteles volt a felperesi iroda dolgozóinak munkabérét, a fizetendő járulékokat és egyéb költségeket megtéríteni. A felperes keresetét másodlagosan jogalap nélküli gazdagodás jogcímére alapította azzal, hogy az alperes a felperesnek járó működési költségeket nem fizette meg, azt megtartotta, azzal sajátjaként rendelkezett, így a felperes rovására jogalap nélkül jutott vagyoni előnyhöz.

[7] Az alperes érdemi ellenkérelmében mind a kereset jogalapját, mind annak összecszerúségét vitatta. Állítása szerint a felperes aktív és passzív perbeli legitimációja is hiányzik. A végrehajtási eljárásban befolyt bevétel a végrehajtót illeti, így a végrehajtói irodának nem lehet követelése vele szemben. A helyettesítés során az alperes önálló bírósági végrehajtó helyettesítési feladatait saját irodáján keresztül ellátta, ezzel eleget tett a törvényi feladatainak, a felperes költségei nem a helyettes végrehajtót terhelik, mivel a közhatalom gyakorlásában a felperesi iroda nem vett részt. A másodlagosan előterjesztett jogcímmel összefüggésben arra hivatkozott, hogy nem az alperes mint magánszemély tevékenysége folytán keletkezett a feltételezett igény, hanem az alperes mint közhatalmat gyakorló eljárásával összefüggésben. A felperes által csatolt kimutatások alkalmatlanok az igény megalapozására.

Az első- és másodfokú határozat

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 1.572.694 forint tőkét és kamatait, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[9] A Vht. 245. §-ának 2015. szeptember 1-ét megelőző és azt követő szövegezéséből azt a következtetést vonta le, hogy a helyettesítés során a helyettes végrehajtó feladata, hogy a helyettesített végrehajtói irodát zavartalanul működtesse, annak működési költségét fizesse, és a helyettesített végrehajtó alkalmazottai felett a munkáltatói jogkört gyakorolja. A konkrét jogszabályi rendelkezésen túl a Vht. 243. § (1) és (6) bekezdéseinek tartalmából is az szűrhető le, hogy a helyettesítő végrehajtó feladata az, hogy a helyettesítés kapcsán rábízott ügyeket a helyettesített végrehajtó irodáján keresztül lássa el.

[10] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a Vht. 245.§ (6) bekezdése alapján a kereset részben megalapozott volt, és a követelésből összesen 1.572.694 forintot látott bizonyítottnak.

[11] Az elsődleges jogalapi hivatkozás megalapozott volt, ezért a jogalap nélküli gazdagodásra alapított igényt nem vizsgálta.

[12] A felperes és az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a felperes keresetét elutasította.

[13] Indokolása szerint a Vht. 254/A. § (1) bekezdésére figyelemmel a végrehajtói iroda önálló jogi személy, ezért a felperesi oldalon fennáll az aktív perbeli legitimáció.

[14] A felek jogvitájával összefüggésben sem az szám2 Kari Iránymutatás, sem a 2022. július 1-től hatályos 16/2022. (VI. 30.) IM rendelet szabályai nem vehetők figyelembe. A Vht. 2015. szeptember 1-től hatályos módosítását követően alkalmazandó 254/A. § (3) bekezdése kimondja, hogy a végrehajtó a kinevezését követő 3 hónapon belül köteles végrehajtói irodát alapítani vagy végrehajtói irodába tagként belépni. Ebből következik, hogy a végrehajtó kizárólag a végrehajtói iroda keretében végezhet végrehajtási tevékenységét. A Vht. 254/A. § (1) bekezdésének általános jellegű megfogalmazásából, továbbá a Vht. 254/E. § rendelkezéseiből a jogalkotónak az a szándéka vezethető le, hogy a szolgáltatási jogviszonyból eredő „személyes” jogokat és kötelezettségeket a végrehajtó megtartja (sőt az irodára át sem ruházható), míg az önálló bírósági végrehajtói tevékenységgel kapcsolatos vagyoni jellegű jogokat (például a munkáltatói jogokat) a végrehajtói iroda gyakorolja.

[15] A követelés jogalapjaként megjelölt Vht. 245. § (6) bekezdése alapján a helyettes gondoskodik a végrehajtó irodájának zavartalan működéséről, a működési költségeket kifizeti, a számláit kezeli, a végrehajtó alkalmazottjai felett a munkáltatói jogokat gyakorolja az alapvető munkáltatói jogok kivételével. E szakasszal összefüggésben kiadott Nagykommentár (Szerkesztette: szerkesztő1 / szerkesztő2 / szerkesztő3) 245. §-hoz fűzött magyarázatára hivatkozva kifejtette: a kijelölés az önálló bírósági végrehajtóra vonatkozik, azonban ezt a helyettesítést a saját végrehajtói irodáján keresztül kell megvalósítani. A közhatalmi tevékenység gyakorlása a végrehajtó nevében történik, de a vagyoni jogi viszonyok kapcsán jogalany a végrehajtói iroda. Ebből következik, hogy a végrehajtási tevékenységgel összefüggő gazdálkodással, az iroda működtetésével kapcsolatos igények érvényesítésére a végrehajtói iroda jogosult, és az igények is vele szemben követelhetőek. A fentiekre tekintettel a felperes nem azt a személyt állította perbe, akivel szemben az igény érvényesíthető, a hivatkozott anyagi jogi szabályok alapján az alperes passzív perbeli legitimációjának hiánya miatt az elsőfokú ítélet megváltoztatva a keresetét elutasította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[16] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Megsértett jogszabályhelyként hivatkozott a Vht. 243. § (1), (4) és (6) bekezdésére, a 245. § (2), (4) és (6) bekezdésére, a 248. § (1) bekezdésére, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdésére.

[17] Állítása szerint a másodfokú bíróság által értékelt Vht. 254/A. § (1) és (3) bekezdése, valamint a 254/E. § rendelkezései jelen esetben nem alkalmazhatóak, azok kizárólag az újonnan belépő végrehajtókra tartalmazznak rendelkezéseket.

[18] A Vht. 245. § (6) bekezdése szerint a helyettes gondoskodik a végrehajtó irodájának zavartalan működéséről. Amennyiben a másodfokú bíróság jogi álláspontja lenne helytálló, a Vht. 245. § (6) bekezdése úgy rendelkezne, hogy a helyettes a saját maga által alapított

végrehajtói irodája útján köteles elvégezni a helyettesítési feladatokat. A Vht. 245. § (6) bekezdése értelmezésével összefüggésben kiadott Nagykommentár nem írhatja felül a törvény rendelkezéseit.

[19] A másodfokú bíróság egy olyan ítéletre hivatkozott (Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.546/2010/5.), amelynek kelte 2010. július 1. napja, tehát teljesen más jogi környezetben, az akkor hatályos Vht. keretein belül történő elszámolásra vonatkozott. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló és az elmúlt évtizedben kialakult bírói gyakorlat alapján (Fővárosi Ítéltábla Gf.40.283/2019/6., Fővárosi Ítéltábla Pf.20.609/2019/5., Kaposvári Törvényszék 2.Gf.21.087/2021/5.) hozta meg határozatát.

[20] A helyettesítés átmeneti jellegéből következik, hogy amennyiben a felfüggesztés oka megszűnik, a helyettesített végrehajtó ugyanúgy és ugyanott tudja tovább folytatni a végrehajtói tevékenységét, ahol a felfüggesztés okán abba kellett hagynia. Ezzel összhangban rendelkezik a Vht. 245. §-a akként, hogy a helyettes gondoskodik a végrehajtói irodájának zavartalan működéséről, a működési költségeket kifizeti, a számláit kezeli, a végrehajtó alkalmazottai felett a munkáltatói jogokat gyakorolja az alapvető munkáltatói jogok kivételével. Ezen főszabály mellett 2015. szeptember 1-jét megelőzően a Vht. arra is biztosított lehetőséget, hogy amennyiben megállapodás az érintettek között nem jön létre, úgy adott esetben a végrehajtási ügyeket a helyettes saját irodája útján is elláthatta. Figyelemmel azonban arra, hogy a saját iroda útján történő feladatellátás lehetőségét a jogalkotó a jogszabályból „kivezette”, ezen feladatait úgy kell ellátnia, hogy a helyettesített végrehajtó irodáját változatlanul működteti. Ezt az értelmezést támasztja alá a Vht. 243. § (1) és (6) bekezdése is.

[21] A másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt a tényt is, hogy a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar Hivatala a szám1 számú átiratában a felperesi végrehajtói iroda vezetőjének az állandó helyettesítésére alperes nevet, a helység Járásbíróság mellé kinevezett önálló bírósági végrehajtót jelölte ki, és nem az általa alapított alperes neve Végrehajtói Irodáját. A kinevezéssel a helyettes és az általa működtetendő felperesi végrehajtói iroda között jött létre a jogviszony. Külön kiemелendő, hogy perelni kizárólag a kötelező felelősségbiztosítással rendelkező önálló bírósági végrehajtót lehet és nem az általa képviselt jogi személy végrehajtói irodát. Ezt a jogi álláspontot támasztja alá a Vht. 236. § (1) bekezdése, amely a végrehajtót személyesen kötelezi kártérítésre, személyiségi jogsértés esetén a sérelemdíj megfizetésére és ennek a fedezetére legalább 30 millió forint értékű felelősségbiztosításának a megkötésére, nem pedig az általa vezetett végrehajtói irodát.

[22] Mindezek alapján a másodfokú bíróság ítélete sérti a Pp. 279. § (1) bekezdését is.

[23] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

[24] A felperes Pfv.4. sorszámú beadványában bejelentette, hogy a felperes neve felperes neve Végrehajtói Irodája „végelszámolás alatt” névre változott. Csatolta az Alkotmánybíróság 2023. május 16-án meghozott IV/1995/2022. számú határozatát, mely álláspontja szerint a felülvizsgálat eljárás tárgyát képező ügyre is kihat.

[25] A felperes észrevételeire az alperes úgy nyilatkozott, hogy a Vht. jelen perben érintett rendelkezéseit az előterjesztett alkotmányjogi panasz nem érintette. A jogerős ítélet nem alapul olyan jogszabályon vagy egyedi jogi szabályozó eszközön, amivel összefüggésben az Alkotmánybíróság aggályát fejezte volna ki. Utalt továbbá a Pp. 413. § (3) bekezdésére, mely szerint a felülvizsgálati kérelmet megváltoztatni nem lehet.

A Kúria döntése és jogi indokai

[26] A felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálása előtt a Kúria az alábbiakra mutat rá. A Pp. 413. § (1) bekezdése és a 423. § (1) bekezdése alapján a Kúria a jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelemben megjelölt megsértett jogszabályhely, az ott előadott jogszabálysértés, valamint a kérelem jogi indokai által meghatározott keretek között vizsgálhatja felül.

[27] A felülvizsgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki [Pp. 423. § (2) bekezdés]. A Kúria ennek megfelelően minden olyan tényt, bizonyítékot, amelyet a jogerős ítélet nem bírált el, mellőzött. Erre tekintettel a Kúria érdemben nem vizsgálhatta a felülvizsgálati kérelemhez csatolt, gyanúsítotti kihallgatásról szóló jegyzőkönyvet.

[28] A felülvizsgálati kérelem alapos.

[29] A felperes felülvizsgálati kérelmében helyesen hivatkozott arra, hogy a másodfokú bíróság a Vht. egyes kötelezően alkalmazandó szabályait – különösen a 243. § (4) és (6) bekezdését, a 245. § (2), (4) és (6) bekezdését, valamint a 248. § (1) bekezdését – nem vette figyelembe.

[30] A másodfokú bíróság azt helyesen állapította meg, hogy Vht. 254/A. § (1) bekezdése értelmében a végrehajtói iroda az önálló bírósági végrehajtói tevékenység végzésének elősegítésére határozatlan időre alapított jogi személyiséggel rendelkező szervezet. Az a következtetése azonban már helytelen, hogy az állandó helyettes a helyettesítést a saját irodáján keresztül látja el. Akkor, ha a Vht. 245. § (4) bekezdése esetén a Kar hivatali szerve más végrehajtót hív fel a helyettesítési feladatok ellátására, a Vht. 245. § (6) bekezdése értelmében személyében ő az, aki gondoskodik a helyettesített végrehajtó irodájának zavartalan működéséről, ő fizeti a működési költségeket, kezeli a számláit, gyakorolja a végrehajtó alkalmazottai felett a munkáltatói jogokat az alapvető munkáltatói jogok kivételével. A felsorolásból kitűnően a helyettes végrehajtó olyan munkáltatói jogokat is gyakorol, amely összhangban a Vht. egyéb rendelkezéseivel, kifejezetten a végrehajtó személyéhez és nem a végrehajtói irodájához kötődik. A Vht. 254/E. § (3) bekezdése ugyanis kimondja: a végrehajtói iroda által alkalmazott végrehajtó-helyettes és végrehajtó jelölt munkaszerződésében meg kell határozni, hogy a végrehajtó-helyettes, illetve a végrehajtó jelölt melyik végrehajtó mellett teljesít szolgálatot, felette ez a végrehajtó gyakorolja a munkáltatói jogokat. A munkáltatói jogok gyakorlása ebben az esetben tehát kifejezetten a végrehajtó személyéhez, nem pedig a végrehajtói irodához, mint önálló jogi személy kötődik. A Vht. 245. § (6) bekezdése szerinti felsorolásból tehát a munkáltatói jogok gyakorlása csak személyesen, a végrehajtó útján történhet. Abban az esetben, ha az állandó helyettes nem a helyettesített végrehajtó irodája útján látja el a feladatait, úgy nem tud eleget tenni azon gondossági kötelezettségének sem, hogy a helyettesített végrehajtó irodáját zavartalanul működtesse, hiszen akkor ennek az irodának a működése kiüresedik, alkalmazottakra nem lesz szükség, és a működési költségek is feleslegesen merülnek fel.

[31] Nem hagyható figyelmen kívül továbbá az sem, amire az elsőfokú bíróság is helyesen hivatkozott, hogy a Vht. 245. § (4) bekezdésének 2015. szeptember 1. előtt hatályos szövege szerint, ha a tartós helytestest megüresedett álláshelyre rendelték ki, vagy nem született megállapodás a helyettesített végrehajtóval a helyettesített végrehajtó irodájának további működtetéséről, a tartós helyettes a végrehajtási ügyek ellátását saját irodája útján végezheti. A fenti jogszabályhely változásával összhangban az elsőfokú bíróság vont le helyes következtetést: a saját iroda útján történő feladatellátás lehetőségét a jogalkotó a jogszabályból kivezette, ezen feladatait tehát a helyettesnek úgy kell ellátnia, hogy a helyettesített végrehajtó irodáját működteti változatlanul. A Vht. ugyan nem zárja ki annak lehetőségét, hogy a felek a jogszabályban foglaltaktól megállapodással eltérjenek, azonban a

rendelkezésre álló iratok szerint a helyettesítő és a helyettesített végrehajtó között erre vonatkozó megállapodás nem jött létre.

[32] A Kúria rámutat továbbá arra, hogy a másodfokú ítélet indokolásában szerepelő Nagykommentárnak a Vht. 245. § (6) bekezdéséhez fűzött magyarázata - az önálló helyettes saját irodájának használatát illetően - nincs összhangban a törvényi szabályozással. A Nagykommentárban említett megoldást tartalmazta a 16/2022. (VI.30.) IM rendelet 6. §-a, valamint a 38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet 6.§-a. A 16/2022. (VI.30.) IM rendelet, valamint a bírósági végrehajtó állandó helyettes általi helyettesítésével és a végrehajtói szolgálat átadásával, átvételével összefüggő elszámolás, ügyvitel, valamint ügykezelés részletes szabályairól szóló 38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet szabályainak alkalmazása ugyan nem merült fel a perben, azonban a Vht. 245. § (6) bekezdésének helyes értelmezése körében nem hagyható figyelmen kívül, hogy az Alkotmánybíróság 6/2023. (VI.6.) AB határozata megállapította az SZTFH rendelet 6. §-a, valamint az IM rendelet 6. §, valamint 8. §-ának egyes rendelkezései alaptörvény-ellenességét. Az Alkotmánybíróság határozatának [64] pontjában kifejtette, hogy a végrehajtó szolgálat és a végrehajtó irodájának működése alapvető szabályait jelenleg is törvény tartalmazza, a Vht. szól az állandó helyettesítés eseteiről, a szolgálat szünetelés okairól, a helyettesített végrehajtó irodájának a működéséről. Ez azt jelenti, hogy a jogalkotó e tárgyköröket törvényben tartotta szükségesnek szabályozni. A törvényi rendelkezés értelmében az állandó helyettesítés fogalmilag átmeneti állapotot jelent, amely egy része olyan módon szűnik meg, hogy a végrehajtó visszatér a végrehajtói irodájába, vagyis a foglalkozásába. Az állandó helyettesítés keretei és az állandó helyettes útján helyettesített végrehajtói szolgálatba visszatérés lehetősége és e célból a helyettesített végrehajtó irodája működésének folyamatos biztosítása olyan tárgykör, amely törvényi szintű jogforrást követel, mert az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésében rögzített alapvető joggal olyan intenzív a kapcsolata, amely e rendelkezés törvényi szinten történő biztosítását indokolja.

[33] A fentieket összegezve: amíg nincs kifejezett törvényi szabályozás – mint 2015. szeptember 1. előtt – arra, hogy az állandó helyettes saját végrehajtói irodáján keresztül láthatja el a Vht. 245. § (6) bekezdésében felsorolt feladatokat, addig csak az az értelmezés fogadható el, hogy az állandó helyettes a helyettesített végrehajtó irodáján keresztül láthatja el a Vht. 245. § (6) bekezdésében felsorolt feladatokat. Az önálló helyettes a helyettesített végrehajtó irodáján keresztül gondoskodik ennek az irodának a zavartalan működéséről, fizeti a működési költségeit, kezeli a számláit, gyakorolja a munkáltatói jogokat az alapvető munkáltatói jogok kivételével. Az e feladatainak megsértéséből eredő igények vele szemben érvényesíthetők. Az viszont már nem képezte a felülvizsgálat tárgyát, hogy a Vht. 245. § (6) bekezdése alapján milyen igény érvényesíthető az alperessel szemben, így azt a Kúria sem vizsgálta.

[34] A fentiek alapján a jogerős ítélet sérti a Vht. 243. § (4) és (6) bekezdését, a 245. § (2), (4) és (6) bekezdését, valamint a 248. § (1) bekezdését. A jogerős határozat az ügy érdemére kiható módon jogszabálysértő volt, mert az alperes passzív perbeli legitimációjának hiánya miatt érdemben nem vizsgálta a keresetet, ezért azt a Kúria egészében hatályon kívül helyezte, és az ügyben eljáró másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította [Pp. 424. § (3) bekezdés].

[35] A másodfokú bíróságnak az új eljárásban érdemben el kell bírálnia a felperes fellebbezését, valamint az alperes fellebbezésének azon részét, amely nem az alperes passzív perbeli legitimációjára vonatkozott.

[36] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltséget csupán megállapította, annak viselése kérdésében az új határozatot hozó bíróság dönt [Pp. 424. § (4) bekezdés]. A felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltsége az általa lerótt 1.214.677 forint

felülvizsgálati eljárási illetékből és 282.201 forint ügyvédi munkadíjból áll. Az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltsége 358.140 forint ügyvédi munkadíjból áll. Az ügyvédi munkadíjakat a Kúria a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja és (5) bekezdése alapján határozta meg. A felperes jogi képviselője alanyi adómentes, míg az alperes jogi képviselője nem, ezért az utóbbi javára megállapított ügyvédi munkadíj az áfa összegét is tartalmazza.

[37] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 405. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján.

[38] A végzés ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Záró rész

Budapest, 2023. szeptember 26.

dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. előadó bíró, dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró, dr. Osztovits András s.k. bíró